

Súd: Okresný súd Komárno  
Spisová značka: 8Csp/243/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118346646  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jaďuďová  
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2021:6118346646.6

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Ivanou Jaďuďovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Žilina, Hodžova 11, v konaní zastúpený: MCGA legal, s.r.o., IČO: 36 715 662, so sídlom Bratislava, Partizánska 2, proti žalovanej: O. W., nar: XX.X.XXXX, bytom U., E. XXX/XX, o zaplatenie 3 558,90 eur s príslušenstvom takto

### rozhodol:

Súd žalobu zamietla.

Žalovaná má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania vo výške 100%.

### odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou upomínaciu súdu dňa 4.10.2018 a tunajšiemu súdu dňa 19.12.2018 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu istiny 3558,90 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3558,90 Eur od 5.12.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj nárok odôvodnil tým, že so žalovanou jeho právny predchodca (Sberbank) uzavrel dňa 26.7.2013 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty MasterCard Standard č. K07133838 a poskytol žalovanej úver vo výške 3300 Eur, pri mesačnej splátke 5% čerpaného úverového rámca podľa dohodnutého cyklu. Keďže žalovaná si svoje povinnosti riadne a včas neplnila, splátky nesplácala žalobca listom zo dňa 1.10.2015 zmluvu vypovedal s účinnosťou k poslednému dňu výpovednej lehoty, predčasnú mimoriadnu splatnosť úveru určil vo výške 3482,40 Eur.

2. Žalovaná uviedla, že v apríli 2015 už platba nebola realizovaná a ani v nasledujúcich mesiacoch. Vzniesla námietku premlčania, pretože lehota na uplatnenie podľa nej 3-ročná uplynula pred začatím konania dňa 4.10.2018. Posledná splátka bola zaplatená v marci 2015. K zosplateniu úveru došlo dňa 1.10.2015 pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci apríl 2015. Poukázala na § 53 ods. 9 OZ ako aj § 565 OZ a v takom prípade sa každá jednotlivá splátka nepremičuje samostatne vo všeobecnej 3-ročnej lehote podľa lehoty splatnosti jednotlivých splátok, preto je celý uplatňovaný nárok v celom rozsahu premlčaný.

3. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k.8Csp/243/2018-163 zo dňa 13.5.2019 rozhodol tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 3482,40 eura, úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 3482,40 eura od 5.12.2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V časti o zaplatenie sumy 76,50 eura s príslušenstvom žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná vo vyhovujúcom výroku, preto Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 7Co/167/2019-192 zo dňa 26.2.2021 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku ako aj vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka ako aj na § 53 ods. 9 Obč. zák. Taktiež poukázal na Obchodné podmienky pre vydávanie a používanie kreditných platobných kariet Mastercard a to na bod 15., a teda predmetná zmluva bola vypovedaná

s uvedením dôvodu. Preto je potrebné sa zaoberať dôvodom zániku predmetnej úverovej zmluvy. Výpoveď zmluvy zo dňa 1.10.2015 je potrebné hodnotiť aj podľa jej obsahu a z neho nepochybné vyplýva aj zosplatnenie celej pohľadávky a dôvod zosplatnenia.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, zmluvou o spotrebiteľskom úvere, zostatkom na účte žalovanej, prehľadom transakcií, sadzovníkom poplatkov, všeobecnými obchodnými podmienkami, výpoveďou zmluvy a ostatných ku spisu pripojených listín a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

5. Dňa 26.7.2013 uzatvorili strany sporu zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty. Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 3300 Eur, ktorý sa v zmysle čl. 4 bod 1 zmluvy dohodli čerpať a splácať revolvingovým spôsobom s tým, že výška jednotlivých mesačných splátok úverového rámca je voliteľná, ale klient je povinný banke zaplatiť aspoň minimálnu splátku. Revolvingový úver je typ úveru, ktorý môže klient poberať opakovane. Pri revolvingovom úvere je schválený úverový rámec, ktorý má klient neustále k dispozícii. Môže si požičať peniaze v dohodnutom úverom rámci, začať ich splácať a počas tohto splácania si zobrať ďalší úver (ten musí byť spolu s existujúcou dlžnou sumou za prvý úver maximálne vo výške dohodnutého úverového rámca). Najbežnejším revolvingovým úverom je kreditná karta. Každá kreditná karta je vydaná s dohodnutou maximálnou výškou pôžičky. Dopredu je známa aj úroková miera, bezúročné obdobie a poplatky. Majiteľ kreditnej karty si môže z nej požíčať opakovane. Zastaviť ho môže až vyčerpanie úverového rámca.

6. Z predloženej zmluvy vyplýva, že bola známa úroková sadzba vo výške 13,4%, RPMN vo výške 15,46%, priemerná RPMN vo výške 25,24%, ale aj celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť 3562,70 Eur (za predpokladu, že úver je vyčerpaný vo výške 3300 Eur platbami u obchodníkov a splatí sa v 12 rovnakých mesačných splátkach. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky účinné od 30.7.2014. Žalovaná zmluvné povinnosti vyplývajúce jej z úverovej zmluvy riadne neplnila a banka žalovanú vyzvala na zaplatenie dlžnej sumy.

V zmysle čl. 10 bod 1 písm.b) zmluvy, zmluva zaniká výpoveďou. Podrobnosti o zániku zmluvy sú upravené v obchodných podmienkach.

V bode 15.6 je uvedené, že ku dňu nadobudnutia účinnosti výpovede alebo odstúpenia, najneskôr však v lehote 15 kalendárnych dní je klient povinný vyrovať všetky záväzky vyplývajúce zo zmluvy.

V zmysle čl. 19 bod 19.6 písm. f) VOP ak sa nepodatí výpoveď doručiť považuje sa za doručení v treť deň nasledujúci po dni podania zásielky na poštovú prepravu, t.j. 4.10.2015. Teda výpoveď nadobudla účinnosť uplynutím dvojmesačnej výpovednej lehoty dňa 5.12.2015 (4.10. + 2 mesiace).

7. Žalovaná poslednú splátku zaplatila v marci 2015, čo nepoprela ani jedna zo strán. K zosplatneniu úveru došlo dňa 1.10.2015 pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci apríl 2015.

8. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

9. Podľa § 23a ods. 1 a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

10. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

11. Podľa § 457 Obč. zák. ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Zmluva medzi stranami sporu teda bola zrušená výpoveďou, ktorú súd považoval za platnú (žalovaná nepoprela, že by bola výpoveď neplatná).

12. Predmetom konania v tejto veci bol záväzok žalovanej, ktorý vznikol z úverovej zmluvy. I keď sporná zmluva predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka) predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 (sp. zn. 3MCdo/14/2014), podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

13. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až 110) na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Premlčacia 3-ročná lehota by uplynula dňom 21.12.2018, a preto súd mal za to, že žaloba bola podaná včas ( dňa 4.10.2018).

14. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku ( § 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

15. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

17. Nakoľko predmetom sporu je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy súd s poukazom na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka ex offio skúmal, či pohľadávka uplatnená zo spotrebiteľskej zmluvy nie je premlčaná, pričom premlčanie posudzoval podľa § 100, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka. Podľa

§ 103 vety druhej Občianskeho zákonníka pri zosplatnení úveru začína plynúť premlčacia doba od momentu omeškania splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu. Podľa názoru súdu ide o prvú omeškanú splátku, ktorá nebola dlžníkom uhradená, čo je logický dôsledok zásady uvedenej v § 101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej je relevantné posúdenie toho, kedy sa právo mohlo vykonať po prvýkrát. Účelom ustanovenia § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka je, aby veriteľ pri omeškaní dlžníka (spotrebiteľa) nebol pasívny a aby včas využil svoje právo na zosplatnenie úveru.

18. Ako vyplynulo z výpisu z bankomatky Quatro, zosplatnenie úveru dňa 2.9.2017 vyvolala neuhradená splátka splatná v mesiaci apríl 2015, a to dňa 24.4.2015, „posledný piatok v mesiaci“ t.j. 24.4.2015 ( príloha zmluvy ( čl. 12 v spise). Ide teda o splátku a táto splátka zosplatnenie spotrebiteľského úveru vyvolala. Preto dňom nasledujúcim po splatnosti tejto splátky, t.j. dňom 25.4.2015 začala plynúť premlčacia doba vo vzťahu k celému zosplatnenému úveru a táto uplynula dňa 25.4.2018. Keďže žaloba v tejto veci bola podaná na súd až dňa 4.10.2018, stalo sa tak v čase, kedy bol už nárok žalobcu nepochybne premlčaný. Vymáhaniu takéhoto premlčaného práva bráni ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka, preto súd podanú žalobu zamietol.

19. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnej veci má žalovaná úspech vo výške 100 %

20. O výške náhrady trov konania rozhodne súd obsadený súdnym úradníkom samostatným uznesením v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná 6, 945 01 Komárno - na Krajský súd v Nitre. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.